

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj 39 GŽ-2516/2020-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Vesne Skerlev kao predsjednice vijeća, mr. sc. Neri Radas kao sutkinje izjaviteljice i članice vijeća i Gabriele Topić Kordej kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Juraja Šafrana iz Novalje, Slatinska 22, OIB: 53820831858, zastupanog po Nini Čavlina Zrinščak, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika AGT-KONZALTING d.o.o. u stečaju, OIB 85365297637, Gorjanska 22, Zagreb, zastupanog po stečajnom upravitelju Goranu Jedličku u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Novom Zagrebu, poslovni broj P-1167/19-51 od 17. srpnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 5. veljače 2021.

presudio je

I. Odbija se kao djelomično neosnovana žalba tuženika AGT-KONZALTING d.o.o. u stečaju Zagreb i potvrđuje presuda Općinskog suda u Novom Zagrebu, poslovni broj P-1167/19-51 od 17. srpnja 2020. u pobijanom dijelu pod stavkom I. izreke i dijelu dosuđenih troškova parničnog postupka u stavku III. izreke za iznos od 36.500,00 kuna sa pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 16. srpnja 2020. pa do isplate.

II. Preinačuje se odluka o troškovima postupka sadržana u navedenoj presudi pod stavkom III. izreke za iznos od 41.457,50 kuna (preko iznosa od 36.500,00 kuna do iznosa od 77.937,50 kuna) i za navedeno zahtjev tužitelja odbija.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova sastava odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Pobijanom prvostupanjskom presudom, utvrđena je osnovanom tražbina tužitelja drugog višeg isplatnog reda s osnova izmakle koristi za razdoblje od 1. prosinca 2000. do 31.

listopada 2007. u iznosu od 1.146.927,74 kune sa zakonskim zateznim kamatama od 31. prosinca 2000. do 31. prosinca 2007. po stopi koja je bila uređena Uredbom Vlade Republike Hrvatske o visini stope zatezne kamate, a od dana 1. siječnja 2008. pa do 23. srpnja 2014. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a koje kamate teku na pojedine iznose na način kako je to navedeno u izreci pod stavkom I. Odbijen je zahtjev tužitelja za isplatom izmakle koristi za razdoblje od 1. prosinca 2000. do 31. prosinca 2008. u iznosu od 1.146.927,74 kune sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom za vremenski period od 31. prosinca 2000. do 23. srpnja 2014. (stavak II. izreke) naloženo je tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 77.937,50 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 16. srpnja 2020. do isplate (stavak III. izreke) te je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadom parničnog troška preko dosuđenog iznosa pod stavkom III. izreke (stavak IV. izreke).

Protiv dijela navedene presude pod stavkom I. i III. izreke, žalbu podnosi tuženik, zbog svih žalbenih razloga predviđenih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP) s prijedlogom da se prvostupanjska presuda u pobijanom dijelu ukine.

U odgovoru na žalbu tuženika, tužitelj osporava žalbene navode te predlaže da se žalba tuženika odbije. Tužitelj potražuje troškove sastava odgovora na žalbu.

Žalba je neosnovana, osim u dijelu odluke o troškovima parničnoga postupka.

Predmet spora je zahtjev za utvrđenjem osnovanosti tražbine tužitelja s osnova izmakle koristi za vremensko razdoblje od 1. prosinca 2000. do 31. listopada 2007. u iznosu od 1.146.927,74 kune, drugog višeg isplatnog reda, sa zateznim kamatama na svaki pojedini iznos do 23. srpnja 2014.

Pobijanom presudom i postupkom koji joj je prethodio, nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka, na koje ovaj sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti, sukladno odredbi članka 365. stavak 2. ZPP-a.

Prvostupanjski sud u tijeku postupka u bitnome utvrđuje: da su tužitelj i tuženik, 7. rujna 1998. zaključili Ugovor o zamjeni nekretnina, kojim je tužitelj kao vlasnik obiteljske kuće i dvorišta u Krapinskoj ulici broj 19 z.k. č.br. 4912/34 upisane u z.k. ul. broj 9834 k.o. Grad Zagreb, zamijenio ovu nekretninu na način da tuženik na ovoj i susjednim česticama izgradi višetažni stambeno-poslovni objekt, te po izgradnji istoga tužitelju preda u posjed i vlasništvo određene posebne dijelove toga objekta; da su stranke 21. prosinca 1998. sklopile i Aneks ugovora o zamjeni nekretnina, kojim su točno opisali koje nekretnine je tuženik trebao predati tužitelju u posjed i vlasništvo po završetku gradnje i to: poslovni prostor površine 40 m² u prizemlju u roh bau izvedbi, podrumski prostor-ostavu od 40 m² i garažni prostor od 18 m² oboje u roh bau izvedbi, stan na prvom katu površine 71,25 m² u roh bau izvedbi, stan na prvom katu površine 42,9 m² u roh bau izvedbi, kao i da će tužitelj dokupiti od tuženika još

17,75 m² podrumskog prostora i platiti razliku od 14,15 m² za stambeni prostor po tržišnoj cijeni, te je ugovoren rok predaje 15. svibnja 2000.

Nadalje je utvrđeno: da su stranke dana 19. lipnja 2002. sklopile Sporazum kojim utvrđuju da tuženik nije ispunio obveze koje je preuzeo Ugovorom o zamjeni i Aneksom toga ugovora do 15. svibnja 2000. (izgradio višestani poslovno-stambeni objekt i predao u posjed i vlasništvo odgovarajući suvlasnički dio nekretnine povezane sa vlasništvom posebnih dijelova opisanih u Aneksu); da je navedenim Sporazumom tuženik priznao potraživanje tužitelja za izgubljenju dobit, istaknut u tužbi podnesenoj u ovom predmetu 30. srpnja 2001. i to u visini najma odnosno zakupa prema tržišnim naknadama; da su navedenim Sporazumom stranke prolongirale rok ispunjenja obveze tuženika iz ugovora o zamjeni i aneksa do 31. listopada 2002. pri čemu su definirali radove koji se moraju izvesti u pojedinim posebnim dijelovima koji imaju pripasti tužitelju (visoki roh bau) s tim da ukoliko tuženik ne ispuni obvezu do prolongiranoga roka Sporazum prestaje važiti i važe odredbe iz Ugovora o zamjeni od 7. rujna 1998. i Aneksa toga ugovora od 21. prosinca 1999.

Konačno, utvrđeno je tijekom prvostupanjskoga postupka: da tuženik nije ispunio svoju Sporazumom preuzetu obvezu niti do kraja prolongiranog roka 30. listopada 2002.; da je tužitelj stupio u posjed predmetnih nekretnina 2009.; da je za dovršetak radova iz roh bau izvedbe do stanja gotovosti za sve posebne dijelove koji pripadaju tužitelju potrebno cca 45 dana po svakom prostoru, s time da je radove moguće istovremeno izvoditi; da je tužitelj imao namjeru iznajmljivati stambene i poslovne prostore, koji su bili predmet Ugovora i Sporazuma među strankama te je temeljem nalaza i mišljenja financijskog vještaka utvrđena visina najamnine i zakupnine za te prostore do zaključno 31. listopada 2007.

Prvostupanjski sud pozivom na odredbu članka 189. ovdje mjerodavnog Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 53/91, 73/91, 3/94 i 112/99 - dalje: ZOO) usvaja tužbeni zahtjev na utvrđenje, jer da tužitelj ima pravo na naknadu štete i na naknadu izmakle koristi, a koja se ogleda u izgubljenju najamnini i zakupnini za predmetne poslovne i stambene prostore, te pozivom i na odredbu članka 262. ZOO-a, kojom je propisano da je vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti obvezu savjesno u svemu kako glasi (stavak 1.) dok je stavkom 2. navedenoga članka propisano da ukoliko dužnik ne ispuni obvezu ili zakasni sa ispunjenjem vjerovnik ima pravo zahtijevati i popravljjanje štete koju je zbog toga pretrpio.

Navedena utvrđenja i zaključci prvostupanjskog suda su pravilni i žalbenim navodima nisu dovedeni u sumnju.

Pri tome je potrebno navesti, da je pravilno prvostupanjski sud usvojio postavljeni tužiteljev zahtjev kao deklaratorni zahtjev za utvrđenjem postojanja tražbine. Naime, u tijeku ovoga postupka nad tuženikom je otvoren stečajni postupak, te je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2098/2013 od 28. listopada 2014. tužitelj iz ovoga postupka upućen u parnicu u roku 8 dana od primitka izvotka iz rješenja o upućivanju, a radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, te je upozoren da ukoliko ne pokrene parnicu u dodijeljenom roku odnosno ne nastavi već pokrenutu parnicu, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.

Sukladno odredbi članka 179. Stečajnoga zakona (Narodne novine, broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 7/04, 81/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 i 71/15 – dalje: SZ) ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice. Prijedlog za nastavak parnice može staviti vjerovnik čija je tražbina osporena u roku od 8 dana, od primitka rješenja o upućivanju u parnicu. Osporavatelj parnicu nastavlja u ime i za račun dužnika. Ako vjerovnik osporene tražbine koji je upućen na parnicu ne predloži nastavak parnice u tom roku smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.

Iz utvrđenja prvostupanjskoga suda proizlazi da je tužitelj iz ovoga postupka u navedenom prekluzivnom roku od 8 dana od dana zaprimanja rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2098/13 od 28. listopada 2014. stavio prijedlog za nastavak parnice.

U odnosu na žalbene navode kojima se osporava pravilnost provedenoga vještačenja po stalnom sudskom vještaku Maji Petrović dipl.inž.građ. stalnom sudskom vještaku za graditeljstvo i procjenu nekretnine, valja odgovoriti da je navedeni nalaz i mišljenje uz rješenje suda prvoga stupnja od 30. siječnja 2019. dostavljeno tuženiku na očitovanje s pozivom da se očitovanje dostavi u roku od 30 dana. Navedeno je rješenje i nalaz tuženik zaprimio dana 8. veljače 2019. U navedenom roku tuženik se nije očitovao na taj nalaz, a na isti se nije očitovao niti u daljnjem tijeku postupka, na ročištu održanom dana 2. srpnja 2019. dok na ročište određeno za dan 16. rujna 2019. nije pristupio. Stoga isticanje primjedbi na nalaz i mišljenje navedenoga vještaka tek u žalbi, predstavlja nove činjenice, a što je u suprotnosti s odredbom članka 352. stavak 1. ZPP-a.

Nadalje, neosnovano je osporavanje postojanja uzročne veze između štete koju je pretrpio tužitelj i postupanja tuženika, s obzirom da iz rezultata provedenoga dokazivanja nedvojbeno proizlazi da je šteta tužitelju nastala upravo radi nemogućnosti korištenja stambenih i poslovnih prostora, za koje je ugovoreno da će biti predani do 15. svibnja 2000., a tužitelj je u posjed istih stupio 2009. kao i da je tužitelj tijekom postupka dokazao svoju namjeru davanja u najam odnosno zakup predmetnih prostora, a što mu je bilo onemogućeno jer posebni dijelovi nekretnine nisu predani tužitelju u posjed u ugovorenom roku. Pravilno je pri tome, prvostupanjski sud zaključio da je bilo i realno za očekivati da bi tužitelj predmetne prostore davao u zakup ili najam, budući se radilo o garažama, stanovima i poslovnim prostorima na dobroj lokaciji za stanovanje i za poslovnu djelatnost (Trešnjevka) te da se očekivanje tužitelja u utuženom vremenskom periodu nije ostvarilo zbog neispunjenja obveze tuženika u roku.

Slijedom svega izloženoga, valjalo je temeljem odredbe članka 368. stavak 1. ZPP-a, žalbu tuženika odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u pogledu odluke o glavnoj stvari i u dijelu odluke o parničnom trošku i to u dijelu kojim je tužitelju priznat parnični trošak u iznosu od 36.500,00 kuna, a koji se odnosi na pravilno priznati trošak zastupanja po odvjetniku, za vremenski period nakon prekida postupka koji je nastupio radi otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom. Ovaj dio dosuđenoga parničnog troška tuženik žalbom, posebno niti ne osporava.

Međutim, pravilno tuženik ukazuje u žalbi da je djelomično pogrešno primijenjeno materijalno pravo pri odlučivanju o troškovima parničnog postupka, kada je tužitelju priznat trošak parničnog postupka do dana otvaranja stečajnoga postupka. Sukladno navedenoj odredbi članka 178. stavak 1. SZ-a, tužitelj je i svoj zahtjev za naknadu troškova postupka mogao postaviti samo kao deklaratorni zahtjev za utvrđenjem osporene tražbine, a ne i kondemnatorni zahtjev kako ga je postavio (podnesak tužitelja predan na ročištu održanom 16. lipnja 2020.).

Stoga je prvostupanjski sud pogrešno usvojio dio zahtjeva za naknadu troškova postupka do dana otvaranja stečajnog postupka, a kao kondemnatorni zahtjev, jer je odredbom članka 180. SZ-a propisano da se u parnici utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove i u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu. U smislu navedene odredbe tužitelj nije ovlašten u nastavljenom postupku protiv tuženika ostvarivati svoju tražbinu kondemnatornim zahtjevom, već zahtjev u nastavljenom postupku može imati samo sadržaj propisan navedenom zakonskom odredbom, dakle, deklaratorni zahtjev.

Temeljem navedenoga je, parnični trošak tužitelja, valjalo umanjiti za navedeno neosnovane priznate troškove postupka (do dana otvaranja stečajnog postupka), tako da tužitelju ukupno pripada naknada parničnoga troška u iznosu od 36.500,00 kuna.

Tako je temeljem odredbe članka 373. točka 3. ZPP-a, valjalo odlučiti kao u izreci ove drugostupanjske odluke pod stavkom II.

Tužitelju nije priznat trošak sastava odgovora na žalbu, jer navedena radnja nije bila potrebna za vođenje parnice (članak 155. stavak 1. ZPP-a).

U Zagrebu 5. veljače 2021.

Predsjednik vijeća:
Vesna Skerlev

Dokument je elektronički potpisan:

VESNA SKERLEV

Vrijeme potpisivanja:

15-02-2021

11:42:29

DN:

C=HR

O=ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=1135046523037313334303030313538

L=ZAGREB

S=SKERLEV

Broj zapisa: **eb2f6-fef18**

Kontrolni broj: **04a9b-33195-92329**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=VESNA SKERLEV, L=ZAGREB, O=ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.